

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

When He learned that Lazarus was dead, some translations say that Yeshua became angry—but at whom?

Yeshua's "Anger" at Lazarus' Death

After Lazarus died, Yeshua arrived in Bethany to meet the bereaved sisters, Mary and Martha.

When Mary heard that the Master had come, she rose from the floor and ran out of the house. The bewildered mourners followed her as she hurried down the road and out of the village. They supposed she was going to the tomb to weep there. Mourners often visit a tomb several times during the week of sitting.

She was not going to the tomb. She came to the place outside the village where the Master waited, and she threw herself down at His feet. She wept, "Master, if you had been here, my brother would not have died" (John 11:32), the same words that Martha had spoken. The two sisters had exchanged that sentiment several times over the course of the last four days: "If only the rabbi had been here, our brother would not have died." Mary's sorrow moved the Master. "When Yeshua therefore saw her weeping, and the Jews who came with her also weeping, He was deeply moved in spirit and was troubled." Most English versions of the Bible say something similar, but the simplest reading of the Greek of John 11:33 translates as, "When Yeshua saw her weeping, and the Jews who came with her weeping, He was moved with anger in spirit." The same Greek construction occurs a few verses later: "Again being very angry within Himself, He came to the tomb" (John 11:38).

Most English translations have avoided the angry-Messiah image entirely by translating the passages in reference to the Master's inner turmoil and sorrow: "Groaning within himself" (KJV), "deeply moved within" (NAU). Though not technically literal, these English translations probably provide a better sense of the implied

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Toen Hij hoorde dat Lazarus dood was, zeggen sommige vertalingen dat Yeshua boos werd - maar op wie?

Yeshua's "Boosheid" bij Lazarus' dood

Nadat Lazarus was gestorven, kwam Yeshua aan in Bethanië om de rouwende zusters, Maria en Martha, te ontmoeten.

Toen Maria hoorde dat de Meester was gekomen, stond ze op van de vloer en rende het huis uit. De verbijsterde rouwenden volgden haar terwijl zij zich over de weg haastte het dorp uit. Zij veronderstelden dat zij naar het graf ging om daar te wenen.

Rouwenden bezoeken een tombe vaak meerdere keren tijdens de week van het overlijden.

Zij ging niet naar het graf. Zij kwam naar de plaats buiten het dorp waar de Meester wachtte, en zij wierp zich neer aan Zijn voeten. Zij weende: "Meester, als u hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn" (Johannes 11:32), dezelfde woorden die Martha had gesproken. De twee zusters hadden dat gevoel de afgelopen vier dagen verschillende keren met elkaar gedeeld: "Was de rabbi maar hier geweest, dan was onze broeder niet gestorven."

Maria's verdriet ontroerde de Meester. "Toen Yeshua haar dan zag wenen, en de Joden die met haar meegekomen waren eveneens weenden, werd Hij diep bewogen in de geest en was ontroerd." De meeste Bijbelversies zeggen iets dergelijks, maar de eenvoudigste lezing van het Grieks van Johannes 11:33 betekent: "Toen Yeshua haar zag wenen, en de Joden die met haar meekwamen, weenden, werd Hij bewogen met toorn in de geest." Een paar verzen later vinden we dezelfde Griekse constructie: "Weer zeer toornig in Zichzelf, kwam Hij naar het graf" (Johannes 11:38).

De meeste vertalingen hebben het beeld van de boze Messias volledig vermeden door de passages te vertalen als verwijzend naar de innerlijke beroering en het verdriet van de Meester: "Kermend in zichzelf" (KJV), "diep van binnen bewogen" (NAU). Hoewel technisch gezien niet letterlijk, geven deze vertalingen waarschijnlijk een beter gevoel van de impliciete

meaning of the text.

If we take the Greek literally, we run the risk of mistaking the object of Yeshua's anger as the bereaved or the mourners, as if Yeshua were enraged at their lack of faith in His ability to resurrect Lazarus. This is unlikely; mourning is a perfectly normal Jewish response to death, and Yeshua Himself also wept. A more likely candidate is death itself. Our Master may have felt a personal anger toward that great enemy—the last enemy—who had caused such grief and stolen away His beloved friend.

However, we need not take the Greek literally. Some other word with a broader semantic range, such as "deeply troubled," might have existed in a Semitic source document and come into Greek with the wrong connotation. The broader narrative flow makes the meaning clear; His actions do not reflect any internal anger. Our Master felt genuine empathy with the sisters and the mourners. He considered Lazarus a beloved friend, and the man's death saddened Him. His heart broke with Mary, Martha, and the mourners. He keenly felt their loss. For that reason, "Yeshua wept" (John 11:35).

His lamentation over His friend broke forth in more than just a few tears. Instead, His sobbing wails startled even the other mourners who remarked, "See how he loved him!" (John 11:36).

betekenis van de tekst.

Als we het Grieks letterlijk nemen, lopen we het risico het voorwerp van Yeshua's woede te verwarren met de nabestaanden of de rouwenden, alsof Yeshua woedend was over hun gebrek aan geloof in Zijn vermogen om Lazarus te doen herrijzen. Dit is onwaarschijnlijk; rouwen is een volkomen normale Joodse reactie op de dood, en Yeshua zelf weende ook. Waarschijnlijker betreft het de dood zelf. Onze Meester kan een persoonlijke woede hebben gevoeld jegens die grote vijand - de laatste vijand - die zoveel verdriet had veroorzaakt en Zijn geliefde vriend had weggeroofd. We hoeven het Grieks echter niet letterlijk te nemen. Een ander woord met een breder semantisch bereik, zoals "diep verontrust", zou in een Semitisch bron-document kunnen hebben bestaan en in het Grieks met de verkeerde bijbetekenis zijn gekomen. De bredere verhaallijn maakt de betekenis duidelijk; Zijn daden weerspiegelen geen innerlijke woede. Onze Meester voelde oprechte empathie met de zusters en de rouwenden. Hij beschouwde Lazarus als een geliefde vriend, en de dood van de man bedroefde Hem. Zijn hart brak met Maria, Martha en de rouwenden. Hij voelde hun verlies heel sterk. Daarom "weende Yeshua" (Johannes 11:35). Zijn weeklacht over Zijn vriend brak uit in meer dan slechts een paar tranen. In plaats daarvan deden Zijn snikkende jammerklachten zelfs de andere rouwenden opschrikken, die opmerkten: "Zie hoe Hij hem liefhad!" (Johannes 11:36).

